

[Larsen-Ledet]

Jeg vil gerne fortsætte som radikal ordfører, først vedrørende lovforslag nr. L 8, forslag til lov om ændring af lov om køb på kredit.

I en tid, hvor vi har store problemer med overforbrug, det vil altså sige et forbrug, som vi ikke har råd til, er det nødvendigt, at vi bremser op, og da er det nødvendigt, at gode gamle principper om, at der skal foretages en opsparring, inden man køber TV, video eller andre effekter, som det er nødvendigt eller attraktivt at anskaffe sig, kommer i højsædet.

Derfor mener vi, at regeringens forslag er et tiltrængt forsøg på at opnå en bedre balance mellem produktion og forbrug, samt at man igen vænner sig til at spare op. Vi har tidligere over for regeringen påpeget de uheldige konsekvenser, der kan følge af en let adgang til forbrugsgoder, og derfor er vi selvfølgelig positivt indstillet over for lovforslaget.

Vedrørende lovforslag nr. L 14, forslag til lov om ændring af lov om markedsføring, er det jo en uomtvistelig kendsgerning, at kredit eller måden, som man betaler varer på, har fået en stor plads i markedsføringen i vore forskellige handelsled, og det er en situation, der skaber uklarhed om, hvad den faktiske pris er. Det er ofte meget svært at gennemskue, og derfor er lovforslaget efter vores opfattelse forbrugervenligt.

Vi vil gerne stille et spørgsmål om de 3 måneders kredit, som der er talt om her. Betyder det, at man ligesom forsøger at legalisere 3 måneders kredit som normalt, altså at vi får 3 måneders rentefri periode? Det vil vi i hvert fald ikke acceptere lige uden videre. Det er et spørgsmål, vi gerne vil se nøjere på i udvalgsarbejdet.

Men ellers er vi i det store og hele positive over for lovforslaget.

Bente Juncker (CD):

I går kunne man i Jyllands-Posten erfare, at en højtstående OECD-repræsentant bifalder et medlemslands regerings forsøg på at skære forbruget ned, hvis man lever over evne, dog uden at han var fuldstændig informeret om den danske kartoffelkur.

Videre hed det, at der må skrides ind over for lån til overforbrug. Han sluttede med ønsket om held og lykke med kartoffelkuren. Sagt lidt anderledes: god fornøjelse!

Han ved udmærket godt, at man med den slags indgreb aldrig kan ramme en form, der er alle tilpas. Man må hver gang på nogle punkter igennem en barriere af modstand dels mod principper, dels mod enkeltheder, der rammer i konkrete forhold på uheldig vis.

Det gælder også kartoffelkuren, og jeg går ud fra, at også andre end CD har modtaget i stribet af henvendelser fra medlemmer, tillidsfolk osv., der påpeger, hvordan det lige netop rammer dem.

I CD har vi afholdt os fra at komme med bud på, hvordan kartoffelkuren hellere skulle have set ud, hvordan vi som parti ville have foretrukket et indgreb. Men vi er lige så enige som andre i, at indgreb er nødvendigt. Det går jo ikke bragende godt med nedbringelsen af betalingsbalanceunderskuddet. Regeringspartierne har i fællesskab leveret det udspil, der nu er til forhandling med dets blanding af opstramning af lånefinansieret privatforbrug og præmiering af opsparring. Det udspil skal danne grundlag for, at partierne under udvalgsbehandlingen gør forsøg på at finde frem til midler og metoder, som vil være acceptable og forståelige for folk i almindelighed, men som samtidig er til at håndtere og administrere i praksis.

Over for offentligheden har repræsentanter for forskellige partier peget på diverse problemer, som de gerne ville finde en rimelig løsning på. Det gælder i særlig grad udformningen af renteaftiften på forbrugslån. Der er kommet flere tanker frem, og vi vil i udvalget være med til en grundig gennemarbejdning af alle muligheder, for at den endelige lov både kan fungere ordentligt og forekomme skatteborgerne rimelig og fornuftig. Det er ikke fair over for folk, hvis de har en fornemmelse af tvivl med hensyn til, hvad man kan tillade sig i tiltro til vore love. Derfor ligger der en stor psykologisk værdi i, at vi får gjort det rigtige.

Men der er mange ting, der skal spørges om. Det er belåning af fast ejendom f.eks. Hvilke virkninger vil ændringerne få og for hvem? Er det rimeligt, set med storbyborgerøjne, at kræve en udbetaling til et hus på 20 pct. og samtidig betragte supplerende lån hertil som forbrugslån, der derefter belægges med renteaftifft? Hvad er konsekvenserne for folks mobilitet? Hvem er det, der er i stand til at erhverve et hus i områder, hvor priser-